

[Hoff.]

den i Kommissionsbetænkningens Forslag II viste.

Det er imidlertid et Spørgsmaal, om denne Beregning helt holder Stik. For det første er det ganske givet — det staa ogsaa anført i Kommissionsbetænkningen og i Bemærkningerne til Lovforslaget —, at en nødvendig Betingelse for, at man overhovedet kan lukke Thyborønkanalen, er, at Hanstholm Havn gøres færdig. Hertil medgaar efter Kommissionsbetænkningen 28 Mill. Kr., en Udgift, der altsaa skal udredes, hvis man vil lukke Limfjorden, og som i alt Fald ifølge afdøde Distriktsingeniør Poulsen er aldeles overflødig, hvis man bevarer Thyborøn. Paa den Maade kommer man op paa en Post paa 44 Mill. Kr. for Lukning mod 62 Mill. Kr. for Gennemsejling. Men hertil kommer yderligere det Kanalprojekt, som er omtalt i Kommissionsbetænkningen. Allerede under Forhandlingerne her har man saa smaat stillet Limfjordshavnene i Udsigt, at de nok skal faa en Vandvej ud til Vesterhavet, selv om Thyborøn bliver lukket, og denne Kanal, som der altsaa kan være vægtige Grunde til at grave, hvis man lukker Limfjorden, vil koste 44 Mill. Kr.

Paa denne Maade vil altsaa det fuldstændige Forslag komme op paa et Beløb af 88 Mill. Kr. imod 62 Mill. Kr. for det Forslag, der hedder Kommissionsforslag II, hvilket sidste endda muligvis efter Overingeniør Bondesens Mening kan blive billigere, idet det ikke er sikkert, at det bliver nødvendigt at anlægge Dæmningen, men kun Moler.

Jeg kan derfor ikke se rettere, end at man bør holde fast ved Overingeniør Bondesens Forslag og søge at faa det nærmere uddybet. Derfor maa jeg paa mit Partis Vegne henstille til den højtærede Minister, at dette Forslag bliver trukket tilbage, og at der bliver nedsat en Kommission, som faar det ganske begrænsede Kommissorium: at gennemarbejde Overingeniør Bondesens Forslag og udarbejde Forslag til en Løsning, som bevarer Thyborønkanalens Gennemsejling paa en betryggende Maade med Forpligtelse for denne Kommission til at have sit Arbejde tilendebragt inden Udgangen af dette Aar.

Finnemann Bruun: Anledningen til, at jeg har bedt om Ordet, er den, at den højtærede Minister ved Forelæggelsen af Lovforslaget fremsatte nogle polemiske Bemærkninger, som efter min Mening ikke bør staa uimodsagt.

I disse Bemærkninger, som den højt-

ærede Minister selv kalder „nogle nye eller supplerende Oplysninger om de til Thyborøn knyttede Interesser“, nævner Ministeren bl. a., at der efter den almindelige Folketælling i 1940 kun var 109 Havfiskere i Thyborøn. Dette Tal er — som Ministeren ogsaa selv understreger — betydeligt lavere end de fra Fiskerikredse hidtil nævnte Tal, nemlig ca. 500 Fiskere. Men det kommer jo an paa, hvorpaa Forskellen beror, og Forklaringen er den simple, at Fiskeristatistikken regner ikke blot med de Fiskere, som er bosat i selve Thyborøn, altsaa i Vestervig-Åger Kommune, men ogsaa med dem, der derudover hele Aaret rundt driver Fiskeri fra Thyborøn, altsaa har Thyborøn Havn som erhvervsmæssigt Domicil. Det drejer sig om Fiskerne paa praktisk talt hele Tangen fra Lemvig til Thyborøn, altsaa fra Pladserne Klinkby, Strande, Vrist, Harboøre og Knopper. For mange af dem gælder for øvrigt, at de for længst vilde have været bosiddende i Thyborøn, om ikke Vandbygningsvæsenet havde forhindret dem deri ved at nægte at sælge Byggegrunde i Thyborøn, saa længe Kommissionsarbejdet og Overvejelserne vedrørende Thyborøns Fremtid har staaet paa. Dette Standpunkt fra Vandbygningsvæsenets Side er der muligvis ikke noget at sige til, men der er derimod, synes jeg, ikke saa lidt at sige til, at den saaledes etablerede Tilstand nu i Diskussionen skal bruges imod Fiskerne selv, saaledes som det er sket ved den højtærede Ministers Brug af Talmaterialet vedrørende Fiskerbefolkningen i Thyborøn.

Hvorom alting er: Det fra Fiskeriside opgivne Tal paa de Fiskere, der har Thyborøn Havn som fast Basis og derfor udgør den lokale Fiskerbefolkning i den Forstand, vi her taler om den, dette Tal er rigtig nok, det kan der ikke rokkes ved.

Da Ministerens Oplysninger angaaende Fiskerbefolkningens Størrelse er forkerte, maa de i Tilslutning dertil givne Oplysninger om Fiskernes Skatteevne naturligvis ogsaa blive forkerte. Ministeren siger herom i sin Forelæggelsestale — Sp. 1487 nederst —, at af 92 Thyborøn-fiskere betalte i 1939—40 83 en samlet Skatteydelse af 3 000 Kr. til Staten, og Ministeren drager heraf den Slutning, at det er et ganske ubetydeligt Havfiskeri, der her er Tale om. Men her maa igen gøres opmærksom paa, at man, hvis man skal give et rigtigt Billede af det stedlige Fiskeris Betydning, maa medregne Fiskerne fra de allerede nævnte andre Pladser, som driver deres Fiskeri ud fra Thyborøn Havn, og saa bliver det helt andre Tal, der fremkommer. Jeg skal ikke